

SLOVENSKI GOSPODAR

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO
Z MESECNO PRILOGO „KMECKO DELO“

Uredništvo in upravništvo: Maribor, Koroška 5.
Telefon 21-13

Izhaja vsako sredo
Cene: Letno 32 din, polletno 16 din,
četrtletno 9 din; inozemstvo 64 din.
Poštno-čkovni račun številka 10.603
Reklamacije niso poštnine proste.

Cene inseratov: Cela stran
din 2000 —, pol strani din 1000 —,
četrt strani din 500 —, 1/8 strani
din 250 —, 1/16 strani din 125 —
Mali oglasi vsaka beseda din 1—

Praznik vstajenja

Pomladanski vetrovi so zapihali v prirodi. Njihov topli dah je razrahal vezi, ki je z njimi zima povezala tvorne sile narave. Snežna in ledna odeja je izginila, odnosno izginja s površja zemlje. V njeni notranjosti se je začelo snovanje življenjskih sil. Vzbrstelo je drevje in grmičje. Prve cvetlice, znanilke pomladi, so vzkliše. V prirodi se odigrava vstajenje.

Vstajajoča priroda kliče človeku z znano pesmijo: »Pomlad je tukaj tvojih nad!« Česa se človek nadeja? Čemu velja utrip njegovega srca? Po čem hrepeni njegova duša? Da bi se umaknili oblaki z obzorja njegovega življenja. Da bi zasijalo zlato sonce neskalsene sreče in zadovoljnosti. To sonce pa človeku le redko sije. Stari narodi so predstavljali srečo in nesrečo, radost in žalost kot dve sovražni si sestri, ki sta druga k drugi privezani z zlato verigo. Radost in žalost se menjata v človeškem življenju. Za soncem sreče pridejo oblaki žalosti.

Takih oblakov je danes vse polno. Koliko bede, reve in nadloge biva pod strehami človeških stanovanj. Toliko jih je, da v hišah ni več prostora zanje. Iz hiš gre trpljenje z ljudmi na ulice in ceste, na polje in v tovarne, v prodajalne in pisarne, na delo in k božji službi. Spremlja jih delavnik in praznik. Za vsakterim gre kakor senca. Nobena vrata niso tako trdno zaprta, nobene duri nimajo tako močnega zapaha, da bi trpljenje ne moglo skozi. Skoz slabo zapirajoča vrata uboge bajte gre prav tako lahko, kakor skozi močno zaklenjene železne duri imenitne palače. Trpljenje je dediščina, ki jo svojemu otroku zapusti vsaka mati, najbogatejša in najubožnejša, najmočnejša in najslabejša.

Ali ni za človeka rešitve iz mrzlotnega obema trpljenja? Ali iz tega ledenega in temnega brezdnja ni vstajenja? Je, in sicer v Njem, čigar pot na Kalvarijo ta teden hodimo v svojem duhu. Ne bodimo kakor nezainteresirani spremljevalci, marveč se uvrstimo med duhovne soudeležence. Saj je življenje več ali manj vsakega človeka podobno hoji na Kalvarijo. Križ mora nositi vsak človek. Danes je ta križ radi razrvanih razmer na svetu posebno težak in bo od dneva do dneva težavnejši. Križ mora nositi vsak narod. Z žalostjo opazamo zadnji čas, kako strahovito težak križ morajo nositi nekateri narodi. Ali bodo prenesli to strahovito težo ali pa bodo pred njo obnemogli omahnili, omahnili brez vsakega upanja vstajenja?

Brezupju ali obupu ni mesta v krščanski veri. Kdor obupa, s tem dokazuje, da njegova vera ni dovolj močna. Vse svoje zaupanje gradimo na Njega, ki je šel skozi morje trpljenja. Ko je dospel na kraj, je zmagovalno vzkliknil: »Končano je!« Čez tri dni pa je še z večjim zmagovaljem vstal iz groba. Svetloba, ki je takrat zablestela nad grobom na Kalvariji, sije in sveti naprej. Luč, sevajoča z Gospodovega križa in groba, razsvetljuje življenjsko pot poedincu in celim narodom. V tej luči beremo, zakaj, čemu in kako naj trpimo. V tej luči, ki je v njej božanstvena moč, spoznamo vzroke in namen trpljenja in njegovo končno zmago. Velikemu

petku je sledila velikonočna nedelja: ta tolažilna resnica se vedno ponavlja. Kdor z Zveličarjem trpi, bo z Njim vstal!

Kdor se s Kristusom in za njega bojuje, bo zmagal! Tudi to resnico nam kliče v spomin velikonočni praznik. Borba je življenje. To velja za poedince, še bolj pa za Kristusovo Cerkev. Komaj je stopila v življenje, že je morala v grobove. Kristjani prvih stoletij so se morali pred krutim preganjanjem, ki ga je uprizorilo poganstvo z vsemi silami, umakniti v katakombe v okolici Rima. Pregnani v podzemse rove, razsvetljene z borno lučjo, so molili pred dolgo vrsto krst, ki so sprejele vase telesne ostanke krščanskih mučnikov. Kdo bo sedaj na vrsti, da izpolni prazno krsto? Ali in kdaj bo konec te žalostne vrste krst? Ta vprašanja so kot vzdih trepetala na molečih ustnicah in kot solze kapljala iz oči. Toda angel, poslan od Zveličarja, vstalega iz groba, angel miru in zmage, stopa skozi te podzemse rove in zaneti iskro novega upanja v užaloščenih srcih. In kristjani raztresejo pomladne cvetlice pred grobe mučnikov, nad

grobe pa naslikajo ali začrtajo v kamen podobno Kristusa-Zmagovalca.

Zastava Kristusa, vstalega iz groba, bo te dni zavihrala pred obličjem kristjanov. Zmagovita je ta zastava. Kristus je zmagal in bo zmagal tudi v sedanji srditi borbi, ki jo vodi zoper Njega in Cerkev brezverci in brezbožneži. Ruski zunanji minister Molotov je v letošnjem postu napovedal najhujšo borbo ruskih komunistov in njihovih vernikov po svetu zoper katoliško Cerkev, ki jo hočejo uničiti. Jalove namere brez upa zmage! Saj že 22 let uničujejo krščanstvo, pa ga niso mogli uničiti kljub vsej svoji satanski hudobnosti in okrutnosti. Da, škodujejo lahko Cerkvi, uničiti pa je ne morejo, ker Cerkev ni nič drugega kot na zemlji živeči in med ljudmi in narodi delujoči Kristus. Kristus pa je Kralj, ki zmaguje! Počastimo Kristusa, ki je vstal od mrtvih! On je neomajna in nerazrušna podlaga vsega našega upanja. Naj praznik Njegovega vstajenja prinese najboljše blagoslov vsem našim naročnikom, znancem in prijateljem ter vsemu slovenskemu ljudstvu!

Konec vojne med Finsko in sovj. Rusijo

Dogodki ob sklepu mirovne pogodbe

Mirovna pogodba med Finsko in sovjetsko Rusijo je bila po 104 dnevni vojni podpisana v Moskvi 12. marca ponoči. Finski javnosti je bila vsebina pogodbe sporočena prvič v govoru, katerega je imel v Helsinkih po radiu finski zunanji minister Tanner 13. marca dopoldne. Po prečitani vsebini pogodbe je minister poudaril, da je Finska v borbi proti ogromni premoči ostala sama. Nепrestano je prosila za pomoč. Finci so ponovno prosili vladi švedske in norveške, da bi smele angleške in francoske čete preko njenega ozemlja korakati na Finsko. Tako norveška kakor švedska vlada sta prošnjo odločno odbili. Njunjo izvajanje nepristranosti je postavilo nepremostljive ovire za pomoč zapadnih velesil. Velik del krivde za to nosi prevladujoči vpliv socialistov v teh dveh sosednjih državah. Finska vlada je sprejela z velikim oklevanjem mir. Mirovna pogodba pušča nedotaknjeno svobodo ter neodvisnost Finske. V pogodbi ni govora o vojni odškodnini ali vračanju vojnega plena.

Po Tannerjevem govoru so bile vse zastave na Finskem v znak narodnega žalovanja obešene na pol droga. Popoldne so objavili listi vsebino mirovne pogodbe s črnim robom. Parlament je komaj komaj spraval skupaj potrebeno večino za sprejetje te mirovne pogodbe.

Pogoji za mir

Mirovna pogodba med Finsko in sovjetsko Rusijo obsega devet členov z dodatkom o umiku finskih in sovjetskih čet z meje.

Glavni mirovni pogoji so: k sovjetskemu ozemlju se priključi vsa Karelska ožina z mestom Viborgom (katerega boljševiki kljub vsem naporom niso mogli zavzeti), Viborski zaliv z otoki, zapadno in severno primorje Ladoškega jezera z nekaterimi mesti, nekaj oto-

kov v Finskem zalivu, mesto Kuolajärvi ter na severu Ribačji in Srednji polotok. Razmejitev bo izvršena v roku desetih dni po odobritvi pogodbe. Finska da za dobo 30 let proti odškodnini 8 milijonov finskih mark letno v zakup Rusiji polotok Hangö, na katerem bo vzdrževala sovjetska obmorska oporišča in čete na svoje stroške. Sovjetske čete zapustijo severno pokrajino Pečengo s pristaniščem, v katerem sme Finska vzdrževati le 15 vojnih ladij po največ 400 ton vsaka. Sovjeti imajo čez Pečengo prost prehod na Norveško in obratno. Finska vlada daje Rusiji pravico prevoza med sovjetsko in švedsko. Sovjeti in Finska bosta zgradili radi pospešitve te prevozne trgovine, in to po možnosti še v letu 1940., vsaka na svojem ozemlju železniško progo, ki bo spajala mesti Kandalaško in Kemijärvi.

Zadnje povelje finskega maršala in proglaš vlade

Opolnoči 14. marca je izdal finski junaški maršal Mannerheim zadnje povelje svoji vojski. V povelju pravi, da so se Finci v vojni, katere niso hoteli, bojevali tako, da bo njih junaštvo ostalo vekomaj zapisano v zgodovini. Po maršalovi ugotovitvi je padlo 15.000 Fincev, še večje pa je število onih, ki so v bojih za vselej zgubili sposobnost za delo. Na bojnih poljih je ostalo 200.000 sovjetskih vojakov, uničenih je okrog 1500 ruskih tankov in okoli 700 letal. Ob koncu povelja pravi maršal: »Mi smo ponosni na svoje zgodovinsko poslanstvo, katero bomo še dalje vršili in kojega glavna naloga je obramba domovine.«

V svojem proglašenju na narod izraža finska vlada počastitev vsem padlim ter zahvalo spretno vodeni vojski, narodu in mladini. S pomočjo vojske, naroda in mladine so obvarovali Finci najdražje, kar imajo — svobodo in narodno čast!